

Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE PREDSEDU VŠEOBECNÉHO SÚDU

z 11. marca 2013*

„Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia voči Iránu — Zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov — Návrh na nariadenie predbežných opatrení — Neexistencia naliehavosti — Zváženie záujmov“

Vo veci T-110/12 R,

Iranian Offshore Engineering & Construction Co., so sídlom v Teheráne (Irán), v zastúpení: J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea a J. Iriarte Ángel, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: P. Plaza García a V. Piessevaux, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na odklad výkonu na jednej strane rozhodnutia Rady 2011/783/SZBP z 1. decembra 2011, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 319, s. 71), v rozsahu, v akom bolo meno žalobkyne zapísané do prílohy II rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, p. 39), a na druhej strane vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 1245/2011 z 1. decembra 2011, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 961/2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 319, s. 11), ako aj nariadenia Rady (EÚ) č. 267/2012 z 23. marca 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (EÚ) č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 88, s. 1), v rozsahu, v akom sa tieto nariadenia týkajú žalobkyne,

PREDSEDA VŠEOBECNÉHO SÚDU

vydal toto

Uznesenie

Okolnosti predchádzajúce sporu, konanie a návrhy účastníkov konania

- 1 Žalobkyňa Iranian Offshore Engineering & Construction Co. je iránska spoločnosť, ktorá sa špecializuje na oblasť plánovania a budovania pevných alebo prenosných námorných zariadení.

* Jazyk konania: španielčina.

- 2 Dňa 26. júla 2010 Rada Európskej únie prijala rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, s. 39). Článok 20 ods. 1 rozhodnutia 2010/413 stanovuje zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov osôb a subjektov, ktoré sú uvedené v zozname v prílohách I a II tohto rozhodnutia.
- 3 Dňa 25. októbra 2010 v nadväznosti na rozhodnutie 2010/413 Rada prijala nariadenie (EÚ) č. 961/2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 423/2007 (Ú. v. EÚ L 281, s. 1). Článok 16 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 961/2010 stanovuje zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov osôb, subjektov a orgánov uvedených v zozname v prílohe VIII tohto nariadenia.
- 4 Dňa 1. decembra 2011 Rada prijala rozhodnutie 2011/783/SZBP, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 319, s. 71), ktorým okrem iného pripísala meno žalobkyne do zoznamu osôb a subjektov uvedených v prílohe II rozhodnutia 2010/413 z dôvodu, že išlo o „energetick[ú] firm[u] zapojen[ú] do budovania zariadenia na obohacovanie uránu v Qom/Fordow“ a že „zákazy vývozu na [ňu] uvalilo Spojené kráľovstvo, Taliansko a Španielsko“.
- 5 Dňa 1. decembra 2011 Rada prijala vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1245/2011, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 319, s. 11) a ktorým okrem iného pripísala meno žalobkyne do zoznamu uvedeného v prílohe VIII nariadenia č. 961/2010. Dôvody uvedené na tento účel sú totožné s dôvodmi, ktoré Rada uviedla v rozhodnutí 2011/783.
- 6 Rada listom z 5. decembra 2011 informovala žalobkyňu o jej zápise do zoznamu osôb a subjektov uvedených v prílohe II rozhodnutia 2010/413 a v prílohe VIII nariadenia č. 961/2010 v dôsledku prijatia rozhodnutia 2011/783 a nariadenia č. 1245/2011.
- 7 Rada prijala 23. marca 2012 nariadenie (EÚ) č. 267/2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (EÚ) č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 88, s. 1). Nariadením č. 267/2012 sa predlžuje zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov žalobkyne. Na tento účel sú v bode 85 tabuľky I B prílohy IX nariadenia č. 267/2012 uvedené v podstate rovnaké dôvody ako tie, ktoré boli uvedené v prílohách uvedených v článku 1 rozhodnutia 2011/783 a v článku 1 nariadenia č. 1245/2011 (ďalej spoločne len „napadnuté akty“).
- 8 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 2. februára 2012, nasledovaným replikou, ktorá rozšírila návrhy, podala žalobu, ktorou sa v podstate domáha zrušenia napadnutých aktov v rozsahu, v akom sa jej týkajú.
- 9 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 1. februára 2013 podala žalobkyňa prejednávany návrh na nariadenie predbežných opatrení, v ktorom v podstate navrhuje, aby predseda Všeobecného súdu:
 - odložil výkon napadnutých aktov v rozsahu, v akom sa jej týkajú, až kým Všeobecný súd nerozhodne o žalobe vo veci samej,
 - uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.
- 10 Rada vo vyjadreniach k návrhu na nariadenie predbežných opatrení, podaných do kancelárie Všeobecného súdu 19. februára 2013, navrhuje, aby predseda Všeobecného súdu:
 - zamietol návrh na nariadenie predbežných opatrení,
 - uložil žalobkyňi povinnosť nahradiť trovy konania.

- 11 V konaní vo veci samej boli prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, vypočuté na pojednávaní 26. februára 2013.

Právny stav

- 12 Jednak zo znenia článku 278 ZFEÚ v spojení s článkom 279 ZFEÚ a jednak zo znenia článku 256 ods. 1 ZFEÚ vyplýva, že sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení môže, ak si myslí, že to vyžadujú okolnosti, nariadiť odklad výkonu napadnutého aktu na Všeobecnom súde alebo určiť potrebné dočasné opatrenia. Článok 278 ZFEÚ však zakotvuje zásadu, že žaloby nemajú odkladný účinok, keďže pre akty prijaté inštitúciami, orgánmi a agentúrami Únie platí domnienka zákonnosti. Sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení môže teda len výnimočne nariadiť odklad výkonu takeého aktu alebo určiť dočasné opatrenia (pozri v tomto zmysle uznesenie predsedu Všeobecného súdu zo 17. decembra 2009, Vereniging Milieudefensie a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht/Komisia, T-396/09 R, neuverejnené v Zbierke, bod 31 a tam citovanú judikatúru).
- 13 Okrem toho článok 104 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu stanovuje, že návrh na nariadenie predbežných opatrení musí uvádzať predmet sporu, okolnosti preukazujúce naliehavosť, ako aj skutkové a právne dôvody, ktoré na prvý pohľad odôvodňujú nariadenie navrhovaného predbežného opatrenia. Odklad výkonu rozhodnutia a ostatné predbežné opatrenia môže sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení nariadiť, ak sa preukáže, že ich nariadenie je z právneho a faktického hľadiska na prvý pohľad dôvodné (*fumus boni iuris*) a že sú naliehavé v tom zmysle, že na to, aby sa predišlo vážnej a nenapraviteľnej ujme na záujmoch účastníka konania, ktorý ich navrhol, je potrebné, aby boli vydané a mali účinky už pred rozhodnutím vo veci samej. Tieto podmienky sú kumulatívne, preto musia byť návrhy na nariadenie predbežných opatrení zamietnuté, pokiaľ niektorá z nich nie je splnená [uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 14. októbra 1996, SCK a FNK/Komisia, C-268/96 P(R), Zb. s. I-4971, bod 30].
- 14 V rámci uvedeného celkového skúmania sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení disponuje širokou mierou voľnej úvahy a môže slobodne rozhodnúť s ohľadom na osobitosti prejednávanej veci o spôsobe, akým musia byť tieto rôzne podmienky preskúmané, ako aj o poradí tohto skúmania, keďže žiadny právny predpis mu neukladá vopred stanovenú analytickú schému na účely posúdenia nevyhnutnosti rozhodnúť o nariadení predbežných opatrení [uznesenia predsedu Súdneho dvora z 19. júla 1995, Komisia/Atlantic Container Line a i., C-149/95 P(R), Zb. s. I-2165, bod 23, a z 3. apríla 2007, Vischim/Komisia, C-459/06 P(R), neuverejnené v Zbierke, bod 25]. Sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení zväži v prípade potreby takisto záujmy, o ktoré ide (uznesenie predsedu Súdneho dvora z 23. februára 2001, Rakúsko/Rada, C-445/00 R, Zb. s. I-1461, bod 73).
- 15 Vzhľadom na obsah spisu sa sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení domnieva, že má k dispozícii všetky informácie potrebné na rozhodnutie o prejednávanom návrhu na nariadenie predbežných opatrení bez toho, aby bolo predtým potrebné vypočúť vyjadrenia účastníkov konania.
- 16 Za okolností prejednávaného prípadu je potrebné najprv preskúmať, či je splnená podmienka týkajúca sa naliehavosti.

O naliehavosti

- 17 Žalobkyňa tvrdí, že jej už vzniká vážna a nenapraviteľná ujma, ktorá bude pretrvávať a stupňovať sa. S odkazom na dokumentáciu pripojenú k návrhu na nariadenie predbežných opatrení spresňuje, že táto ujma má veľmi rôznorodú povahu a dotýka sa nielen jej výroby, ale aj samotnej štruktúry jej

podniku. V tejto súvislosti tvrdí [dôverné]¹. Sankčné opatrenia majú napokon neprípustný extrateritoriálny účinok, ktorý sa preniesol na tretie štáty.

- 18 Podľa žalobkyne sa ujma vyplývajúca z uplatňovania napadnutých aktov, ktoré ohrozujú samotnú existenciu jej podniku, prejavuje najmä v dvoch veľmi nepriaznivých následkoch, ktorými sú omeškanie s vykonávaním projektov, na realizáciu ktorých sa zaviazala [dôverné]. Okrem toho je pre žalobkyňu ťažké získať prístup k niektorým veciam a zariadeniam, ktoré sú nevyhnutné na vykonávanie jej stavebnej činnosti. Nemožnosť priamo rokovať s jej klientmi a dodávateľmi spôsobuje stratu klientov a neuskutočnenie diel a vo všeobecnosti zhoršenie jej obchodnej povesti a prestíže. Ide o ťažko vyčísliteľnú ujmu, ktorej hospodárske posúdenie je do veľkej miery nemožné.
- 19 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry naliehavosť musí byť posudzovaná s ohľadom na potrebu nariadenia predbežného opatrenia, ktorého cieľom je zabrániť vzniku vážnej a nenapraviteľnej ujmy na strane účastníka, ktorý o jeho nariadenie žiada. Bezprostrednosť ujmy sa nemusí preukázať s úplnou istotou. Stačí, aby bola s dostatočnou pravdepodobnosťou predvídateľná (pozri uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa zo 7. júna 2007, IMS/Komisia, T-346/06 R, Zb. s. II-1781, body 121 a 123 a tam citovanú judikatúru). Účastník konania, ktorý sa jej dovoľáva, je však povinný preukázať skutočnosti, ktoré majú odôvodniť očakávanie vážnej a nenapraviteľnej ujmy [uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 14. decembra 1999, HFB a i./Komisia, C-335/99 P(R), Zb. s. I-8705, bod 67; uznesenia predsedu Súdu prvého stupňa z 15. novembra 2001, Duales System Deutschland/Komisia, T-151/01 R, Zb. s. II-3295, bod 188, a z 25. júna 2002, B/Komisia, T-34/02 R, Zb. s. II-2803, bod 86], a predložiť sudcovi rozhodujúcemu o nariadení predbežných opatrení konkrétne a presné údaje podložené podrobnými listinami, ktoré preukazujú jeho situáciu a umožňujú posúdiť konkrétne dôsledky, ktoré by pravdepodobne nastali pri neexistencii navrhovaných opatrení. Účastník konania, ktorý žiada o nariadenie predbežných opatrení, je teda povinný poskytnúť listinami podložené informácie, ktoré môžu vytvoriť vernú a celkovú predstavu o jeho situácii, ktorá podľa neho odôvodňuje nariadenie týchto opatrení (pozri v tomto zmysle uznesenie predsedu Všeobecného súdu zo 7. mája 2010, Almamet/Komisia, T-410/09 R, neuverejnené v Zbierke, body 32, 57 a 61).
- 20 Pokiaľ žalobkyňa v prejednávanom prípade tvrdí, že jej hrozí vznik ujmy finančnej povahy, je potrebné dodať, že podľa ustálenej judikatúry ujmu tohto druhu nemožno – okrem výnimočných okolností – považovať za nenapraviteľnú alebo aj ťažko napravitelnú, keďže ju spravidla možno následne napraviť prostredníctvom finančnej náhrady. V takom prípade je navrhované predbežné opatrenie odôvodnené len vtedy, ak je zřejmé, že bez tohto opatrenia by sa žalobkyňa nachádzala v situácii, ktorá by mohla ohroziť jej finančnú životaschopnosť pred vydaním rozhodnutia, ktorým sa skončí konanie vo veci samej, alebo že jej podiely na trhu sa nenapraviteľne a značne zmenia najmä vzhľadom na veľkosť jej podniku (pozri uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 28. apríla 2009, United Phosphorus/Komisia, T-95/09 R, neuverejnené v Zbierke, body 33 až 35 a tam citovanú judikatúru).
- 21 Z toho vyplýva, že žalobkyňa na to, aby preukázala, že uvádzaná finančná ujma je vážna a nenapraviteľná, vytvorením vernej a celkovej predstavy o svojej hospodárskej a finančnej situácii, bola povinná predložiť v konaní pred sudcom rozhodujúcim o nariadení predbežných opatrení všetky dôkazy, ktoré mu umožnia posúdiť túto situáciu, najmä hospodárske a finančné znaky jej podniku, pričom táto predstava navyše musí byť uvedená v znení návrhu na nariadenie predbežných opatrení. Takýto návrh musí byť totiž dostatočne jasný a presný na to, aby sám osebe umožnil žalovanej pripraviť si pripomienky a sudcovi rozhodujúcemu o nariadení predbežných opatrení rozhodnúť o tomto návrhu, prípadne aj bez ďalších informácií, pričom podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých je tento návrh založený, musia koherentne a zrozumiteľne vyplývať zo samotného znenia návrhu na nariadenie predbežného opatrenia [uznesenie predsedu Súdneho dvora z 30. apríla 2010,

1 — Skryté dôverné údaje.

Ziegler/Komisia, C-113/09 P(R), neuverejnené v Zbierke, bod 13, a uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 31. augusta 2010, Babcock Noell/Entreprise commune Fusion for Energy, T-299/10 R, neuverejnené v Zbierke, bod 17]. Okrem toho údaje vytvárajúce takú vernú a celkovú predstavu musia byť podložené podrobnými listinami osvedčenými nezávislým odborníkom, ktorý nie je zamestnancom účastníka konania, ktorý žiada o nariadenie predbežného opatrenia, umožňujúcimi posúdiť pravdivosť uvedených informácií (pozri v tomto zmysle uznesenia predsedu Súdu prvého stupňa z 15. januára 2001, Le Canne/Komisia, T-241/00 R, Zb. s. II-37, bod 35, a z 13. októbra 2006, Vischim/Komisia, T-420/05 R II, Zb. s. II-4085, bod 83, a uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 15. marca 2010, GL2006 Europe/Komisia, T-435/09 R, neuverejnené v Zbierke, bod 34).

- 22 Treba však konštatovať, že prejednávaný návrh na nariadenie predbežných opatrení nespĺňa kritériá stanovené touto judikatúrou.
- 23 Hoci totiž návrh na nariadenie predbežných opatrení obsahuje niekoľko číselných údajov týkajúcich sa uvádzanej finančnej ujmy, žalobkyňa neopisuje finančnú situáciu svojho podniku. Neuvádza najmä jednotlivé kategórie zdrojov, ktorými môže disponovať, ani povahu a hodnotu všetkých hnutelných a nehnuteľných vecí, ktoré vlastní. Neuvádza ani sumu svojich finančných prostriedkov, ktoré sú predmetom sporných opatrení spočívajúcich v zmrazení, ani to, aký percentuálny podiel predstavuje táto suma na jej celkovom finančnom výkone, ani objem činností, ktoré vykonáva na trhu Únie. Žalobkyňa teda zjavne neposkytla informácie umožňujúce vytvoriť vernú a celkovú predstavu o jej situácii, ktorá by jej umožnila účinne sa odvolávať na závažnosť uvádzanej finančnej ujmy.
- 24 Pokiaľ ide konkrétne o dokumentáciu pripojenú k návrhu na nariadenie predbežných opatrení, ide o text s dátumom 30. január 2013 podpísaný generálnym riaditeľom žalobkyne, v ktorom sú len na dvoch stranách vymenované tie isté druhy ujmy, ktoré sú uvedené v návrhu na nariadenie predbežných opatrení. Je zrejmé, že tento text nespĺňa podmienky stanovené v judikatúre uvedenej v bode 21 vyššie, keďže nevytvára vernú a celkovú predstavu o ekonomickej a finančnej situácii žalobkyne a navyše nie je osvedčený nezávislým odborníkom, ktorý nie je zamestnancom žalobkyne.
- 25 Ďalej je potrebné pripomenúť, že cieľom režimu zmrazenia finančných prostriedkov je zabrániť tomu, aby označené osoby alebo subjekty mali prístup k hospodárskym alebo finančným zdrojom, ktoré by mohli použiť na podporu činností v jadrovej oblasti, ktoré predstavujú nebezpečenstvo šírenia jadrových zbraní alebo na vývoj ich nosičov. Na to, aby si tento zákaz zachoval potrebný účinok a aby sankcie uložené Úniou voči Iránskej islamskej republike boli naďalej účinné, treba vylúčiť, aby uvedené osoby alebo subjekty mohli obchádzať zmrazenie svojich finančných prostriedkov alebo hospodárskych zdrojov a pokračovať vo svojej činnosti podporujúcej iránsky jadrový program. Z tohto hľadiska relevantné ustanovenia aktov Únie týkajúcich sa zmrazenia finančných prostriedkov alebo hospodárskych zdrojov splnomocňujú príslušné vnútroštátne orgány, aby výnimočne povolili odblokovanie určitých zmrazených finančných prostriedkov, ktoré by v zásade mali umožniť pokryť základné výdavky a potreby alebo splniť zmluvné záväzky uzavreté pred nadobudnutím účinnosti uvedeného zmrazenia [pozri v tomto zmysle uznesenia predsedu Súdneho dvora zo 14. júna 2012, Qualitest FZE/Rada, C-644/11 P(R), body 41, 42 a 44, a z 25. októbra 2012, Hassan/Rada, C-168/12 P(R), bod 39].
- 26 V dôsledku toho, hoci také reštriktívne opatrenia, o aké ide v prejednávanej veci, majú významný vplyv na práva a slobody označených osôb, subjektov alebo orgánov (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 3. septembra 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, C-402/05 P a C-415/05 P, Zb. s. I-6351, bod 375, a z 29. apríla 2010, M a i., C-340/08, Zb. s. I-3913, bod 65), faktom zostáva, že uvedené ustanovenia, ktoré stanovujú výnimky, umožňujú zaručiť prežitie osôb, subjektov alebo orgánov, ktorých sa týkajú uvedené opatrenia, a tým zabrániť tomu, aby došlo k ohrozeniu ich samotnej existencie (pozri v tomto zmysle uznesenie Qualitest FZE/Rada, už citované, bod 43).

- 27 V prejednávanom prípade článok 20 ods. 3, 4 a 6 rozhodnutia 2010/413, ako aj články 24 až 26 nariadenia č. 267/2012 umožňujú prostredníctvom výnimiek zaručiť, aby finančná ujma spôsobená žalobkyni zmrazením jej finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov nemala taký rozsah, aby ohrozila jej samotnú existenciu. Za týchto okolností je potrebné posúdiť prejednávaný návrh na odklad výkonu napadnutých aktov v súvislosti s uplatnením uvedených výnimočných postupov na odblokovanie určitých zmrazených finančných prostriedkov v prípade žalobkyne (pozri v tomto zmysle uznesenia Qualitest FZE/Rada, už citované, bod 66, a Hassan/Rada, už citované, bod 40).
- 28 Žalobkyňa sa však nevyjadrila k možnostiam odblokovania na základe článku 20 rozhodnutia 2010/413 a článkov 24 až 26 nariadenia č. 267/2012. Najmä neuviedla, či podala žiadosť o povolenie používania zmrazených finančných prostriedkov, alebo či mala ťažkosti, alebo či jej žiadosť bola zamietnutá, v dôsledku čoho nedostala také povolenie od príslušných orgánov členského štátu.
- 29 Ani z tohto ďalšieho hľadiska nebola závažnosť uvádzanej finančnej ujmy preukázaná.
- 30 Pokiaľ ide o nenapraviteľnosť tejto ujmy, treba pripomenúť, že taká ujma finančnej povahy, aká sa uvádza v prejednávanom prípade, môže byť spravidla predmetom neskoršej finančnej náhrady. V prípade zrušenia napadnutých aktov by totiž žalobkyňa mohla získať finančnú náhradu prostredníctvom žaloby o náhradu škody podľa článkov 268 ZFEÚ a 340 ZFEÚ, pričom samotná možnosť podať takú žalobu podľa ustálenej judikatúry postačuje na preukázanie, že finančná ujma je v zásade napravitelná, a to napriek neistote spojenej s výsledkom predmetného konania [pozri v tomto zmysle uznesenia predsedu Súdneho dvora zo 14. decembra 2001, Komisia/Euroalliages a i. C-404/01 P(R), Zb. s. I-10367, body 70 až 75, a Hassan/Rada, už citované, body 77 až 81].
- 31 Z toho vyplýva, že podmienka týkajúca sa naliehavosti v tomto prípade nie je splnená.
- 32 Toto riešenie je v súlade so zvážením jednotlivých záujmov, o ktoré ide.

O zvážení záujmov

- 33 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že v rámci zváženia jednotlivých záujmov, o ktoré ide, musí sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení najmä určiť, či záujem účastníka konania, ktorý žiada o odklad výkonu, na povolení tohto odkladu má prednosť pred záujmom, ktorý predstavuje okamžité uplatnenie napadnutého aktu, tak, že konkrétne preskúma, či prípadné zrušenie tohto aktu súdom vo veci samej umožní zvrátiť situáciu, ktorá by bola spôsobená jeho okamžitým vykonaním, a naopak, či odklad výkonu uvedeného aktu je takej povahy, že by bránil jeho plnému účinku v prípade, že by bola žaloba vo veci samej zamietnutá (pozri v tomto zmysle uznesenie predsedu Súdneho dvora z 26. júna 2003, Belgicko a Forum 187/Komisia, C-182/03 R a C-217/03 R, Zb. s. I-6887, bod 142, a uznesenie Babcock Noell/Entreprise commune Fusion for Energy, už citované, bod 64).
- 34 V prejednávanom prípade by odklad výkonu napadnutých aktov mohol v prípade zamietnutia žaloby vo veci samej brániť ich plnému účinku, a teda znemožniť zvrátenie situácie. Takýto odklad by totiž žalobkyni umožnil okamžite stiahnuť všetky finančné prostriedky uložené v bankách povinných zabezpečiť ich zmrazenie a vyprázdniť svoje bankové účty pred vyhlásením rozhodnutia vo veci samej. Žalobkyňa by tak mohla využívať svoje finančné prostriedky tým, že by obišla účel reštriktívnych opatrení prijatých voči nej, ktorý spočíva vo vyvinutí tlaku na Iránsku islamskú republiku, aby ukončila činnosti v jadrovej oblasti, ktoré predstavujú nebezpečenstvo šírenia, a vývoj nosičov jadrových zbraní, bez toho, aby túto situáciu bolo možné zvrátiť prostredníctvom neskoršieho rozhodnutia o zamietnutí žaloby vo veci samej. Podľa ustálenej judikatúry pritom predbežné opatrenia, ktoré má sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení uložiť, nesmú vopred neutralizovať dôsledky rozhodnutia, ktoré sa prijme neskôr v konaní vo veci samej (uznesenie Komisia/Atlantic Container Line a i., už citované, bod 22, a uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa zo 7. mája 2002, Aden a i./Rada a Komisia, T-306/01 R, Zb. s. II-2387, bod 41).

- 35 Naopak, keďže žalobkyňa nepreukázala vznik vážnej a nenapraviteľnej ujmy v prípade zamietnutia návrhu na nariadenie predbežných opatrení, zrušenie napadnutých aktov v rozsahu, v akom sa týkajú žalobkyne, súdom rozhodujúcim vo veci samej by umožnilo zvrátiť situáciu vyvolanú ich okamžitým výkonom.
- 36 Treba dodať, že z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že také akty, akými sú napadnuté akty, majú „všeobecne záväznú povahu“ (rozsudky Súdneho dvora Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, už citovaný, body 241 až 243, a zo 16. novembra 2011, Bank Mellī Iran/Rada, C-548/09 P, Zb. s. I-11381, bod 45). Pokiaľ ide o časové účinky zrušenia regulačného aktu, článok 60 druhý odsek Štatútu Súdneho dvora Európskej únie stanovuje, že rozhodnutia Všeobecného súdu, ktoré vyhlasujú taký akt za neplatný, nadobúdajú právoplatnosť až po uplynutí odvolacej lehoty, alebo ak bolo v rámci tejto lehoty podané odvolanie, po jeho zamietnutí Súdny dvorom (rozsudok Všeobecného súdu z 5. februára 2013, Bank Saderat Iran/Rada, T-494/10, body 119 až 124).
- 37 Toto zachovanie platnosti sankčných opatrení bolo odôvodnené potrebou dať Rade príležitosť napraviť konštatovanú protiprávnosť prípadným prijatím nových opatrení (rozsudok Bank Saderat Iran/Rada, už citovaný, bod 125). Okrem toho samotný Súdny dvor pri skúmaní veci, v ktorej bol vydaný už citovaný rozsudok Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, nariadil zachovanie účinkov sankčných opatrení, ktoré zrušil, počas troch mesiacov z dôvodu, že ich zrušenie s okamžitým účinkom by mohlo vážne a nenapraviteľne zasiahnuť účinnosť takých opatrení, keďže v čase pred ich prípadným nahradením novými opatreniami by sa dotknuté osoby mohli vyhnúť tomu, aby tieto opatrenia ešte bolo možné na ne účinne uplatniť (rozsudok Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, už citovaný, body 373 a 376).
- 38 Vyššie uvedené úvahy týkajúce sa nariadení boli systematicky rozšírené na rozhodnutia, ktorými sa nariaďuje zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov, a to na základe článku 264 druhého odseku ZFEÚ, ktorý oprávňuje Všeobecný súd, aby uviedol, ktoré z účinkov aktu, ktorý vyhlásil za neplatný, sa považujú za konečné. Práve v súvislosti s rozhodnutím 2010/413, zmeneným a doplneným rozhodnutím 2011/783, Všeobecný súd v už citovanom rozsudku Bank Saderat Iran/Rada (bod 126 a tam citovaná judikatúra) rozhodol, že existencia rozdielu medzi dátumom účinnosti zrušenia nariadenia č. 267/2012 a dátumom účinnosti zrušenia rozhodnutia 2010/413 by mohla mať za následok vážne ohrozenie právnej istoty, keďže tieto dva akty ukladajú Bank Saderat Iran rovnaké opatrenia. Ponechal teda účinky rozhodnutia 2010/413, pokiaľ ide o Bank Saderat Iran, do účinnosti zrušenia nariadenia č. 267/2012.
- 39 V dôsledku toho, aj keby si Všeobecný súd v závere konania vo veci samej osvojil argumentáciu, ktorú uplatnil vo veci, v ktorej bol vydaný už citovaný rozsudok Bank Saderat Iran/Rada, ani zrušenie napadnutých aktov by okamžite nespôsobilo výmaz mena žalobkyne uvedeného v týchto aktoch, ale jeho dôsledkom by bolo, že aj po vyhlásení zrušujúceho rozsudku by zostali zachované opatrenia spočívajúce v zmrazení finančných prostriedkov prijaté voči nej. V každom prípade, aj keby sa časové účinky zrušenia rozhodnutia 2010/413, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2011/783, nezhodovali s časovými účinkami zrušenia nariadenia č. 267/2012, opatrenia spočívajúce v zmrazení finančných prostriedkov prijaté voči žalobkyni na základe uvedeného nariadenia by na základe článku 60 druhého odseku Štatútu Súdneho dvora zostali v platnosti aj po vyhlásení zrušujúceho rozsudku, takže meno žalobkyne by na základe tohto rozsudku v žiadnom prípade nebolo okamžite vymazané.
- 40 Keďže konanie o nariadení predbežného opatrenia je čisto vedľajším vo vzťahu k hlavnému konaniu, na ktoré je naviazané, a jeho účel je obmedzený na zabezpečenie plnej účinnosti budúceho rozhodnutia vo veci samej (pozri uznesenie predsedu Všeobecného súdu zo 16. novembra 2012, Akzo Nobel a i./Komisia, T-345/12 R, bod 25 a tam citovanú judikatúru) a každé predbežné opatrenie nariadené sudcom rozhodujúcim o nariadení predbežných opatrení podľa článku 107 ods. 3 rokovacieho poriadku automaticky zaniká vyhlásením rozsudku, ktorým sa konanie vo veci končí, záujem žalobkyne na dosiahnutí predbežného odblokovania jej finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov smeruje k priznaniu výhody, ktorú by nemohla získať ani zrušujúcim rozsudkom. Takýto

rozsudok by totiž spôsobil praktické účinky, ktoré si žalobkyňa želá – teda výmaz jej mena zo zoznamu osôb, ktorých finančné prostriedky a hospodárske zdroje sú zmrazené –, až po vyhlásení tohto rozsudku, zatiaľ čo k tomuto dňu by sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení v prvom stupni nemal z časového hľadiska nijakú právomoc a meno žalobkyne by sa v každom prípade mohlo ponechať na uvedenom zozname na základe nového reštriktívneho opatrenia, ktoré by v lehote stanovenej v článku 60 druhom odseku Štatútu Súdneho dvora nahradilo zrušené opatrenia. Za týchto okolností sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení nemôže poskytnúť ochranu záujmu žalobkyne na dosiahnutí predbežného odblokovania jej finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov prostredníctvom nariadenia predbežných opatrení.

- 41 Z vyššie uvedeného vyplýva, že zváženie jednotlivých záujmov, o ktoré ide, je v neprospech žalobkyne.
- 42 V dôsledku toho sa návrh na nariadenie predbežných opatrení musí zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o existencii *fumus boni iuris*.
- 43 Pokiaľ ide o spory týkajúce sa opatrení spočívajúcich v zmrazení finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov, najvhodnejším konaním na zabezpečenie naliehavej súdnej ochrany by teda bolo skrátené konanie podľa článku 76a rokovacieho poriadku, o ktoré mala žalobkyňa požiadať samostatným podaním pri podaní žaloby vo veci samej.

Z týchto dôvodov

PRESEDA VŠEOBECNÉHO SÚDU

nariadil:

- 1. Návrh na nariadenie predbežných opatrení sa zamietá.**
- 2. O trovách konania sa rozhodne v konaní o veci samej.**

V Luxemburgu 11. marca 2013

Tajomník
E. Coulon

Predseda
M. Jaeger